

Evangelí del divendres de la setmana I de durant l'any: desitjar la guarició

“Jesús, en veure la fe d'aquella gent, diu al paralític: Fill, et són perdonats els pecats”.

Demanem al Senyor que ens augmenti els desitjos d'ajudar els germans i amics perquè es trobin amb Ell cara a cara i així puguin començar una nova vida curulla de felicitat.

Evangelí (Mc 2, 1-12)

Al cap d'uns quants dies, Jesús entrà novament a Cafarnaüm. Va córrer la veu que era a casa, i s'hi aplegà tanta gent que no cabien ni davant la porta. Ell els anunciava la paraula. Llavors vingueren uns homes a dur-li un paralític, que portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien dur-lo fins a Jesús, van fer un forat al sostre sobre l'indret on ell era i van baixar la llitera on jeia el paralític. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, diu al paralític:

—Fill, et són perdonats els pecats.

Hi havia allà asseguts uns mestres de la Llei que en el seu cor pensaven: «Com és que aquest parla així? Això és una blasfèmia! Qui pot perdonar els pecats sinó Déu?»

A l'instant, Jesús, que coneixia que pensaven així, els digué:

—Per què penseu això en el vostre cor? Què és més fàcil, dir al paralític:

“Et són perdonats els pecats”, o bé dir-li: “Aixeca’t, pren la llitera i camina”? Doncs ara sabreu que el Fill de l’home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra.

Llavors diu al paralític:

—T’ho mano: aixeca’t, pren la llitera i ves-te’n a casa.

Ell s’aixecà, prengué immediatament la llitera i va sortir a la vista de tothom. Tots quedaren astorats i donaven glòria a Déu. Deien:

—No havíem vist mai res de semblant.

.....

Comentari

A l’escena que se’ns presenta avui, un paralític copa l’atenció de Jesús. Es tracta d’una persona dependent, ja

que necessita fins a quatre homes perquè l'acostin al Mestre a demanar-li la guarició. De fet, les primeres paraules del Senyor (“et són perdonats els pecats”), les pronuncia veient la fe d'aquella gent que carreguen l'invàlid.

Més enllà del gran miracle de guarició que realitza el Senyor sobre l'ànima i el cos del malalt i de la tremenda duresa de cor dels escribes que observen el prodigi, l'actitud dels quatre homes que porten el paralític ens dona una lliçó de com estem cridats a actuar cristianament amb les persones que desitgem que s'atansin al Senyor.

Podem pensar que, abans de buscar una llitera i carregar-hi el malalt, esquivar la gernació que s'amuntegava al voltant de Jesús i poder-se fer un lloc just davant del Mestre, aquests homes es van convèncer que el miracle de la

guarició era possible. Ho desitjaven amb totes les forces perquè el seu amor cap al malalt –que probablement en seria amic – era gran i buscaven el millor per a ell. Després, posar fil a l'agulla i arribar fins a Jesús no els va resultar pas tan complicat.

A més, Jesús, com fa tantes vegades amb nosaltres, surt de seguida a l'encontre perquè està desitjant que li mostrem les nostres necessitats i anhels profunds per satisfer-los. De vegades serem capaços de fer-ho pel nostre compte; la majoria de vegades, però, ens caldrà al costat algun germà o amic que ens ajudi a fer el pas de trobar Jesús.

Pablo Erdozáin // Sawitre -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
divendres-de-la-setmana-i-de-durant-
lany-desitjar-la-guaricio/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-divendres-de-la-setmana-i-de-durant-lany-desitjar-la-guaricio/) (03/04/2026)